

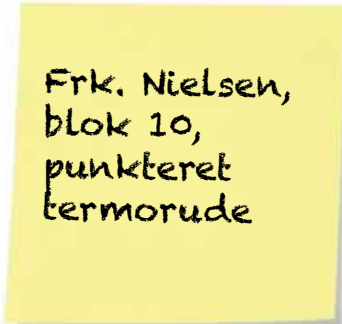
KAPITEL 10 – hvor vicepræsidenten viser, hvordan man gør

Det banker på døren, og mor ser helt forskrækket ud. Bare det nu ikke er hr. Himmelblå igen. Magnus går ud for at åbne. Det er vicepræsidenten. Vicepræsidenten holder til på kontoret i kælderen, hvor han har en hel væg fyldt med værktøj, en sofa, som man kan tage sig en lur på – og det er der mange fra de andre opgange, der gør – en ribbe, nogle håndvægte og en yogamåtte, fordi vicepræsidenten går meget op i træning, og så et skrivebord fyldt med cirka en million lyserøde, gule og orange små sedler sat fast på bordet i et underligt system.

På hver lille seddel er der nogle kragetæer. Det siger Magnus' mor i hvert fald. Magnus synes nu mere, at det ligner små beskeder. Der kan fx stå: 'Frk. Nielsen, blok 10, punkteret termorude'. Så betyder det, at vicepræsidenten har været forbi til kaffe hos frk. Nielsen og har fundet ud af, at hun trænger til et nyt vindue.

Når mor har bagt kokosmakroner, går Magnus altid lige ned og giver en til vicepræsidenten, og nogle gange får han så en æblejuice af vicepræsidenten og leger lidt i hans ribbe. Eller læser i hans gamle Anders And-blade, som ifølge vicepræsidenten var 'det aller-top-fedeste', man kunne læse, dengang han var barn.

Vicepræsidenten hedder vistnok Mogens, men det er der

Frk. Nielsen,
blok 10,
punkteret
termorude

aldrig nogen, der kalder ham. Heller ikke ham selv. Magnus spurgte ham engang, hvorfor han bliver kaldt vicepræsidenten, og så svarede han:

“Ja altså, det er jo noget, folk har fundet på at kalde mig. Det er, fordi en VISE-præsident, det er én, der VISER

andre, hvordan tingene skal gøres. Det er klart.”

Det gav egentlig meget god mening, havde Magnus tænkt, og mor siger også, at han er vicevært. Og så passer det hele vel meget godt. Men Magnus er nu ret sikker på, at det er vicepræsidenten selv, der har fundet på navnet. Måske synes han, at Mogens er for kedeligt. Det synes Magnus egentlig også. Men det har han ikke tænkt sig at sige til ham, for så kan det jo godt være, at han bliver ked af det eller sur. Selvom Magnus nu godt nok aldrig har set ham være hverken ked af det eller sur. Han smiler stort set hele tiden. Bortset fra hvis man kommer til at lave rod i hans sedler på skrivebordet. Det kan han ikke lide.

Men nu står han altså ude på trappen og smiler, da Magnus åbner døren.

“Hej Magnus. Jeg hører, at din mor er blevet lidt uvenner

med hr. Himmelblå. Så jeg tænker, at vi lige skal have dem til at blive gode venner igen,” siger han.

Magnus ved ikke rigtig, hvad han skal sige. Han ved godt, at det var forkert af mor at smække døren i hovedet på hr. Himmelblå. Hvis Lotte havde været der, ville hun have sagt, at det var HELT ok at blive sur, men at man jo ikke må ramme andre med en tung trædør. Hun ville også have sagt, at mor måske skulle prøve at se på, hvad hr. Himmelblås hensigt var. Altså hvorfor det var, at hr. Himmelblå havde sagt, som han gjorde. Hr. Himmelblå sagde jo selv, at han bare ville give mor et godt råd.

Men samtidig har hr. Himmelblå jo også opført sig som om, det er ham, der skal bestemme, om Magnus' liv er godt eller dårligt. Og det er Magnus faktisk rigtig sur over, og han er også sikker på, at Lotte ville sige, at hr. Himmelblås opførsel ikke var særlig højt til loftet-agtig.

Så Magnus kan godt forstå, at mor blev sur, og han synes egentlig ikke, at det lige skal være i dag, at mor og ham skal blive gode venner med hr. Himmelblå.

“Måske kan vi gøre det i morgen?” prøver Magnus.

“Jeg synes, vi skal gøre det i dag,” siger vicepræsidenten og går forbi Magnus og ind i stuen.

“Hej Dorthe,” siger vicepræsidenten. “Jeg hører, at hr. Himmelblå har læst din post og så ville give dig et par gode råd. Det lyder godt nok også irriterende. Jeg ved godt, at han kan være virkelig op ad bakke. Men lige nu ligger han oppe i sin sofa og ryster på hænderne, fordi han er blevet så for-

skrækket over at have fået en dør hamret lige i hovedet. Og hjemmehjælpen har lige været der og har givet ham plaster i panden.”

Mor siger ikke noget og ligner mest af alt en, der har lyst til at smække en dør i hovedet på vicepræsidenten også. Det håber Magnus virkelig ikke, at hun kommer til.

“I er jo nødt til at blive gode venner, og hvis jeg kender hr. Himmelblå ret, så bliver det ikke ham, der kommer ned til dig for at blive gode venner,” siger vicepræsidenten.

“Nå, men det bliver så heller ikke mig, der kommer op for at blive gode venner med ham,” siger mor og læner sig tilbage i lænestolen med et surt ansigtsudtryk.

Magnus synes, at mor ser anderledes ud, end hun plejer. Hun ligner lidt Troels, når Lotte siger til ham, at han skal sige undskyld til Otto for at have tyret en bold i hovedet på ham.

“Hr. Himmelblå har sagt til mig, at jeg skal have en kæreste, fordi det er synd for Magnus, at der ikke bor en mand her. Det vil jeg simpelthen ikke finde mig i,” siger mor.

“Det kan jeg godt forstå,” siger vicepræsidenten. “Og det skal du da endelig også fortælle ham, at du ikke gider høre på. Og du skal endelig også fortælle ham, at han ikke skal læse din post. Men du har jo altså knaldet en dør i hovedet på ham, så han er faldet, og nu ligger han og er bange og har plaster i panden.”

“Det var jo ligesom ikke med vilje, at jeg ramte ham,” siger mor.

“Nej, det ved jeg da godt,” siger vicepræsidenten. “Men det er jo ikke sikkert, at hr. Himmelblå ved det. Og i hvert fald, så ramte du ham.”

“Jeg sagde jo til ham, at han skulle smutte ud af min lejlighed. Hvis han havde hørt efter, så havde døren jo ikke ramt ham,” siger mor.

“Det kan jo godt være, at hr. Himmelblå ikke synes, at hans eget liv er en 12’er,” prøver Magnus. “Måske synes hr. Himmelblå kun, det er en 2’er eller en 2 en halv’er eller et andet lille tal. Og Lotte siger, at hvis man ikke er glad, kan man godt komme til at være sur og streng, selvom det ikke er ens mening.”

“Hun lyder godt nok klog, hende Lotte,” siger vicepræsidenten. “Hende vil jeg gerne møde. Og kom nu Dorte. Nu synes jeg, vi skal gå op til hr. Himmelblå.”

Magnus holder vejret. Han håber virkelig, at mor går med.

“Okay,” siger mor. “Okay, okay. Vi går op til hr. Himmelblå med en kokosmakron. Men han får altså kun én, og hvis han er pisseirriterende igen, så smutter jeg med det samme!”

Det synes vicepræsidenten lyder som en god plan. Så mor hiver en kokosmakron ud af køleskabet og smutter ud af døren og op til hr. Himmelblå sammen med vicepræsidenten. ■

Spørgsmål til teksten

■ Hvad synes I om vicepræsidentens forslag om, at Magnus' mor skal gå op til Hr. Himmelblå?

